Miloňovice

Kraj: Jihočeský
Okres: Strakonice
Správní obvod: Strakonice
GPS souřadnice: 49.220564N, 13.958366E
Nadmořská výška: 480 m n. m.
První pís. zmínka: 1243 (781 let)
Počet obyvatel: 258
PSČ: 386 01
Adresa URL: www.milonovice.cz

Historie obce Miloňovice

První písemná zpráva o obci pochází z roku 1243, kdy Miloňovice daroval Bavor ze Strakonic maltézskému řádu ve Strakonicích. Dále se uvádí k roku 1251, kdy je součástí strakonické řadové komendy. Avšak již počátkem 14. století, v roce 1318, sídlil zde vladyka Ctibor a později zde byla postavena tvrz. V roce 1373 jsou zde jmenováni Bašek a Pešek z Miloňovic, kteří měli ještě dva bratry Hrzka na Nebřehovicích a Vojtěcha na Budkově. Další prameny uvádějí, že bratři Jan Kočka, Oldřich Kočka a Ctibor z Miloňovic koupili v roce 1398 poplužní v Drouželticích a plat v Černíkově. Oldřich vlastnil Drouželtice a Jan měl Miloňovice asi až do roku 1410. V této době je koupil Vlastěj nebo Vlašek z Kruhu, syn Peškův, který se připomíná v letech 1408-1412 jako pán na Jeníně. Roku 1417 se připomíná Václav jako majitel Jenína a pán z Miloňovic, který žil ještě v roce 1434. Vlašek vlastně - jak uvádí A. Sedláček - Vácslav Vlašek řečený (od roku 1445) byl ve službách Rožmberků, v roce 1457 držel Nihošovice a stal se později purkrabím na Helfenburku. Připomíná se ještě v roce 1468, kdy patřil k těm, co se postavili proti císaři Bedřichovi. V této době měl ještě v Miloňovicích dvůr Martin Vlašek, jehož vdova Domka zemřela před rokem 1455. Kromě toho se téhož roku připomíná Mařík z Miloňovic.
Počátkem 16. století - v roce 1517 vlastnil část vsi Vilém z Buzic, ale samotnou tvrz drželi Petr Radkovec z Mirovic (zemřel 1532) a po něm Voršila ze Žihobce. Synové Petra Radkovce Jan a Hynek prodali před rokem 1541 tvrz, dvůr poplužní a ves Miloňovice za 450 kop Václavovi Buzickému z Buzic, který zemřel v roce 1557 a odkázal svůj majetek dcerám Ludmile a Markétě. V roce 1589 vlastnil Miloňovice Jindřich Dejm ze Střítěže, který byl při pobělohorských konfiskacích odsouzen v roce 1623 ke konfiskaci poloviny svého statku. Tvrz Miloňovice s příslušenstvím byla potom prodána Volfovi Ilburkovi z Vřesovic na Podsedicích za 10 000 kop míš., ale ten ji prodal ještě téhož roku Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému z Bukové.
Kratší dobu náležely Miloňovice statku Oseckému a Mladějovskému, ale Ferdinandův syn František Adam prodal v roce 1661 tvrz, dvůr a ves Miloňovice a další osady Leopoldu Václavovi Kolchrjtárovi z Kolchrjtu (zemřel 1669). Později držel Miloňovice Ignác Jetřich Vitanovský z Vlčkovic (zemřel 1681). Manželka jeho Johanka Majdaléna rozená Hrzánka z Harasova prodala v roce 1683 Miloňovice s celým dědictvím Františkovi Jiřímu Doudlebskému z Doudleb a jeho manželce Lidmile Veronice z Kalenic. Od nich koupil všechny statky v roce 1685 Gundakar z Ditrichštejna a připojil je k Vlachovu Březí.
Nástupcem goticko-renesanční tvrze v Miloňovicích, naposledy zmiňované roku 1661 je tzv. Panský dům v rozlehlém areálu bývalého dvorce při severozápadním dílu obce. Do jaké míry obsahuje renesanční či starší substrukce, mohou doložit pouze výsledky budoucího hloubkového průzkumu. Předpokládá se, že obdélné stavení vyrostlo do dnešní půdorysné podoby v 17. století a kolem roku 1910 bylo radikálně přestavěno a zvýšeno na jednopatrové. Nejvýraznějším pozůstatkem

hospodářství při tvrzi je dnes tedy vlastně jen obdélná pozdně renesanční sýpka, situovaná blíže výjezdu z obce severně od panského domu. Na průčelích objektu s vesměs novodobě upravenými otvory jsou zřetelné stopy psaníčkových sgrafit, strmý krov nad cihelnou zubořezovou římsou uzavírají dva nestejně v obrysu tvarované etážové štíty, členěné polopilířky. V jižní části je dnes upravena bytová jednotka, zadní díl je otevřen do krovu. V tarasu při cestě k panskému domu před jižním průčelím sýpky je ještě vstup do menšího, cca 3 m širokého sklípku, zaklenutého valenou omítnutou klenbou - rovněž zřejmě pozůstatek hospodářského zázemí bývalého feudálního sídla.